

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 178/07-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. októbra 2007 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. J. K., T., zastúpeného advokátkou JUDr. I. R., K., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 1 S 31/06, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. J. K. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. júla 2007 doručená sťažnosť MUDr. J. K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných

slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 S 31/06.

2. Z obsahu sťažnosti a k nej pripojených písomností vyplýva, že:

„Dňa 30. 1. 2006 podal sťažovateľ žalobu na začatie konania na preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu - rozhodnutia Krajského stavebného úradu v P. na Krajskom súde v Prešove. Toto konanie sa vedie pod sp. zn. 1 S 31/06 a doposiaľ nie je právoplatne skončené.

Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 1 S 31/06 zo dňa 15. 2. 2006 vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za žalobu v lehote 10 dní. Predmetná výzva bola doručená právnej zástupkyňi sťažovateľa dňa 21. 2. 2006.

Dňa 2. 3. 2006 sťažovateľ podal žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov.

Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 1 S 31/06 zo dňa 28. 8. 2006 priznal žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov. Predmetné uznesenie bolo doručené právnej zástupkyňi sťažovateľa dňa 12. 9. 2006.“

Sťažovateľ sa podaním z 31. augusta 2006 adresovaným predsedovi krajského súdu sťažoval na postup krajského súdu v predmetnom konaní. Krajský súd v odpovedi na sťažnosť sp. zn. Spr 10138/06 z 12. septembra 2006 uviedol, že *„k subjektívnym prieťahom pri vybavovaní predmetnej veci nedošlo“*.

3. Sťažovateľ sa domáha, aby ústavný súd rozhodol, že postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 S 31/06 boli porušené ním označené práva, aby prikázal krajskému súdu konať v predmetnej veci bez zbytočných prieťahov, priznal mu finančné zadost'učinenie v sume 50 000 Sk a úhradu trov konania.

4. Predchádzajúcu sťažovateľovu sťažnosť z 19. februára 2007 v predmetnej veci ústavný súd uznesením sp. zn. IV. ÚS 29/07 z 29. marca 2007 odmietol ako zjavne neopodstatnenú z toho dôvodu:

„Doterajšia dĺžka konania vedeného krajským súdom (13 mesiacov) spolu s charakterom veci (preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu) zatiaľ vylučuje, aby konanie vedené krajským súdom pod sp. zn. I S 31/06 bolo možné pokladať za konanie so zbytočnými prietiahmi, a to aj napriek tomu, že z uvedeného chronologického prehľadu vyplýva, že v postupe krajského súdu došlo k prietahom v trvaní niekoľkých mesiacov, čo však dosiaľ nepostačuje na prijatie záveru, že by uvedené prietahy dosahovali takú intenzitu, že by ich bolo možné označiť za zbytočné.

Ústavný súd konštatuje, že krajský súd v konaní vedenom pod sp. zn. I S 31/06 vykonal niektoré procesné úkony, keď rozhodol o oslobodení sťažovateľa od súdnych poplatkov, vyzval žalovaného na vyjadrenie k žalobe a na predloženie administratívneho spisu.

Vzhľadom na uvedené, najmä s prihliadnutím na doterajšiu dĺžku konania vedeného krajským súdom (13 mesiacov) a charakter sporu nepovažoval ústavný súd postup krajského súdu za taký, ktorý by mohol byť východiskom pre vyvodenie záveru o príčinnej súvislosti s možným porušením základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.“

II.

1. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie vecí v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98).

2. Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jej odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05, IV. ÚS 221/05).

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čo platí aj vo vzťahu k čl. 6 ods. 1 dohovoru, môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy

netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných priet'ahoch (m. m. II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04).

3. Predmetom konania pred ústavným súdom je nárok s'ťažovateľa na ochranu označených základných práv postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 S 31/06.

4. V rámci zabezpečovania podkladov na predbežné prerokovanie predmetnej veci ústavný súd zistil, že krajský súd okrem procesných úkonov uvedených s'ťažovateľom, uznesením z 5. februára 2007 uložil Krajskému stavebnému úradu v P. vyjadriť sa k žalobe a predložiť administratívny spis (požadované bolo predložené krajskému súdu 8. februára 2007). Ďalším procesným úkonom krajského súdu bolo 30. mája 2007 nariadenie termínu pojednávania na 7. november 2007.

5. Pri posudzovaní predmetnej veci sa ústavný súd osobitne zamerl na preskúmanie opodstatnenosti s'ťažnosti, keďže pri s'ťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy berie do úvahy, že odmietnuť s'ťažnosť ako zjavne neopodstatnenú možno „vzhľadom na skutočnosť, že celková doba konania pred súdom, ako aj postup zákonného sudcu nesignalizovali reálnu možnosť vzniku zbytočných priet'ahov, a tým ani porušenie základného práva s'ťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy“ (II. ÚS 109/03), „argumenty v s'ťažnosti s'ťažovateľa nepreukázali v čase podania s'ťažnosti takú intenzitu porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, aby bola s'ťažnosť prijatá na ďalšie konanie“ (II. ÚS 93/03), resp. že „na základe skutočností uvedených v s'ťažnosti nemožno postup súdu považovať za taký, ktorý by signalizoval pri predbežnom prerokovaní možné porušenie základného práva s'ťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy“ (II. ÚS 131/03).

6. Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd v posudzovanej veci konštatuje, že s'ťažovateľ podal 30. januára 2006 žalobu krajskému súdu, ktorý vykonal procesné úkony uvedené v bode 2 v I. časti odôvodnenia tohto rozhodnutia. Krajský súd v ďalšom konaní vykonal procesné úkony uvedené v bode 4.

Berúc do úvahy dĺžku konania pred krajským súdom (18 mesiacov do podania následnej sťažnosti ústavnému súdu), ako aj jeho doterajší postup ústavný súd dospel k záveru, že postup krajského súdu ešte nesignalizuje reálnu možnosť existencie zbytočných prietahov v označenom konaní, dôvodnosť ktorej by bolo potrebné preskúmať po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie.

Z tohto dôvodu ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľa už po jej predbežnom prerokovaní ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Keďže ústavný súd odmietol posudzovanú sťažnosť ako celok, nepovažoval za potrebné a dôvodné zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. októbra 2007